

Känslorna tar hem full pott

Kvällens program formligen skälver av känslor; Robert Schumanns ofullbordade symfoni i g-moll, den så kallade Zwickausymfonin, Richard Wagners Wesendonck-lieder och Beethovens sjunde symfoni.

Lägg chefsdirigenten, kvällens solist och inte minst Svenska Kammarorkestern till detta och succén är ett faktum!

Schumanns Zwickausymfoni (Schumann föddes i Zwickau, och det var också där musiken uruppfördes) har ett gåtfullt skimmer över sig. Schumann skrev de första två satserna när han bara var något och tjugo år gammal.

Kraftfull och passionerad musik, som bådade stordåd av en så ung förmåga. Man har hittat skisser

KONSERT
Örebro Konserthus
Svenska Kammarorkestern,
Örebro
Thomas Dausgaard, dirigent
Marianne Beate Kielland, mezzosopran

på en tredje och en fjärde sats, men under hela hans karriär och levnad slutförde Schumann aldrig symfonin. – Varför inte då?

Svaren blir bara spekulationer, men orkestern och Dausgaard låter oss hur som helst njuta av den musiken som blev skriven.

Richard Wagners fem Wesendonck-lieder följer så innan paus. Historien berättar att Wagner träffade Mathilde Wesendonck (textförfattaren till sångerna) under en kort tid då han och hans hustru Minna bodde i landsflykt på paret Otto och Mathilde Wesendoncks ägor i Zürich.

Känslor uppstod utan tvekan Mathilde och Richard emellan, men inga bevis motsäger att de förblev sina respektive trogna.

I dikten och tonerna förändrades de istället. En nog så innerlig och passionerad förening.

Det dröjde till finalen av Der Engel, den första sången, innan kvällens solist Marianne Beate Kielland grep tag i mig. Men därefter var jag hennes. Vi bjöds på en ljuv och lågmäld tolkning, samtidigt intensiv i det outtalade. En tolkning som föll mig i smaken, inte minst med tanke på sångernas uppkomst.

Efter paus återstår Beethovens episka sjua. Dausgaard och Svenska Kammarorkestern har framfört denna symfoni tillsammans många gånger förut. Av detta har endast erfarenhet dragits, inte leda. Som nyförälskade kastar de sig

in i denna magiska berg- och dalbana av rytmer och melodier. Energin smittar av sig och jag kan knappt sitta still i stolen när introduktionen sätter igång.

Trogna läsare vet att eder recensent är en sann Beethovenälskare. Kanske kan det ligga orkestrar i fatet när recensenter känner musiken så noga, men Svenska Kammarorkestern har inget att oroa sig för. Jag har reserverat högsta betyg för konserter jag tror skulle ha utmärkt sig även på den internationella scenen, och där är Dausgaards och Svenska Kammarorkesterns Beethoven-tolkningar. Helt enkelt världsklass!

RICHARD JOHANSSON